vaný činopis celý četl, leč tato výpověď nemůže býti považována za doznání, že jej skutečně nečetl. Založila-li tudíž disc. komise disc. nález shora zmíněný na této výpovědi st-le, nepostupovala ani tu formelně správně, v čemž nutno spatřovati další vadu řízení správního. Již pro tyto nedostatky bylo nař. nález zrušiti podle § 6 zák. o ss, aniž bylo třeba zabývati se dalšími výtkami stížnosti proti němu uplatňovanými.

Toliko k výtce nezákonnosti, namítající, že disc. komise není se zřením k ustanovení § 90 služ. pragm. oprávněna k uložení peněžité pokuty bez předchozí pohrůžky, jest poznamenati, že se zřetelem na předpisy §§ 113 a 127 cit. zák. nemůže výtka ta obstáti. — — — —

Č. 7475.

Závodní výbory. — Řízení správní. — Řízení před nss-em: Je nezákonné, zamítne-li rozhodčí komise podle zák. o záv. výb. pro svoji nepříslušnost námitky záv. výboru proti propuštění dělníka ze závodu z toho důvodu, že propuštění se stalo pro déle trvající nemoc.

(Nález ze dne 17. října 1928 č. 27.757.)

Věc: Závodní výbor firmy Ú-cká přádelna a tkalcovna juty v Ú. proti rozhodčí komisi podle zák. o záv. výborech v Ú. (za zúč. záv. výbor adv. Dr. Petr Nesý z Prahy).

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Záv. výbor v závodě st-lky podal námitky proti propuštění dělnice Kristýny K. v závodě více než 40 let zaměstnané, uváděje, že propuštění ono jeví se býti vzhledem k dlouholetému zaměstnání uvedené dělnice nespravedlivou příkrostí neodůvodněnou jejím chováním. — Rozh. komise dle zák. o záv. výb. po provedeném ústním líčení, při kterém zástupce firmy namítal, že rozh. komise není v tomto případě příslušná k rozhodování, ježto jde o propuštění dělnice z důvodu § 82 živn. řádu, zamítla námitky záv. výboru pro svoji nepříslušnost, ježto jmenovaná dělnice propuštěna byla z práce pro nemoc trvající déle než 4 týdny, tedy z důvodu § 82 lit. h) živn. řádu, a rozhodování o tom, je-li toto propuštění přípustno, spadá dle § 4 zák. o živn. soudech do kompetence příslušného soudu. Při tom vycházela rozh. komise z názoru, že použití § 3 lit. g) zák. o záv. výb. je vyloučeno nejen tehdy, dopustil-li se zaměstnanec nějakého jednání, pro které mohl by býti z práce bez výpovědi propuštěn, nýbrž že vyloučeno jest vždy, jde-li o propuštění pro kterýkoliv z důvodů v § 82 živn. řádu uvedených, třeba důvod onen nespočíval v jednání, jehož zaměstnanec se dopustil, tedy i tehdy, jde-li o nezaviněnou nezpůsobilost k práci trvající přes 4 týdny.

Stížnost proti tomuto rozhodnutí podaná namítá, že rozh. komise neprávem prohlásila se za nepříslušnou, ježto jen ony důvody propuštění dle § 82 živn. řádu, jež spočívají v nějakém zaviněném jednání zaměstnance, vylučují použití § 3 lit. g) živn. řádu.

Nss uvážil o stížnosti takto:

Záv. výbor podal námitky proti propuštění dělnice, která byla v závodě zaměstnána déle tří let, ježto výpověď ona jeví se býti vůči ní nespravedlivou příkrostí, neodůvodněnou jejím chováním. Uplatňoval tedy záv. výbor nárok dle § 3 lit. g) zák. o záv. výb. O tomto nároku příslušelo rozh. komisi rozhodnouti a jedině ona byla k tomu kompetentní, neboť podle výslovného ustanovení § 3 lit. g) zák. o záv. výb. rozhoduje rozh. komise o námitkách záv. výboru proti propuštění zaměstnanců déle 3 let v závodě pracujících s platností konečnou. Odmítla-li tedy rozh. komise námitky záv. výboru pro svoji nepříslušnost, příčí se to zákonu. Rozh. komise ovšem měla za to, že v daném případě na jmenovanou dělnici ochrana § 3 lit. g) zák. o záv. výb. se nevztahuje, ježto propuštění stalo se z důvodu § 82 živn. řádu. Leč i kdyby pravda bylo, že dán byl takovýto důvod, zmíněnou ochranu zaměstnance vylučující, nebyla rozh. komise oprávněna námitky záv. výboru odmítnouti pro svoji nepříslušnost, neboť ve sporu o tom, existoval-li v daném případě nárok na ochranu dle § 3 lit. g) zák. o záv. výb., jest otázka, nastal-li případ tuto ochranu vylučující, otázkou merita a nikoli otázkou příslušnosti rozh. komise.

Nestačí tedy, že rozh. komise tuto otázku v důvodech svého rozhodnutí věcně si řešila, když v enunciátu samém meritorní rozhodnutí odepřela, čímž stranám uzavřela cestu, která jest jim podle § 105 úst. listiny a zák. č. 217/1925 vyhražena. Proto musil nss výrok rozh. komise, jímž odpírá se rozhodnutí meritorní, zrušiti podle § 7 zák. o ss. Na tom nemůže nic měniti ani námitka zúčastněnou stranou při ústním líčení vznesená, popírající vzhledem k § 105 úst. listiny a zák. č. 217/1925 příslušnost nss-u, neboť podle cit. ustanovení a podle § 3 lit. a) zák. o ss jsou z kompetence nss-u vyloučeny jen takové výroky adm. úřadů, jimiž tyto v mezích své příslušnosti o nárocích práva soukromého rozhodly, nikoli však výroky, jimiž pro skutečnou či domnělou nepříslušnost svoji o nich rozhodnouti odepřely.

Nss nemohl se ovšem zabývati stížností, pokud uplatňuje, že důvody, které žal. rozh. komise uvedla, nestačí k věcnému zamítnutí námitek záv. výboru. Neboť nehledíc k tomu, že výrok (enunciát), obsahující věcné zamítnutí námitek záv. výborem podle § 3 lit. g) zák. o záv. výb. podaných, žal. komisí dosud vydán nebyl, není nss, jak již svrchu bylo naznačeno, příslušným, aby přezkoumával rozhodnutí rozh. komise vydané podle § 3 lit. g) zák. o záv. výb., poněvadž rozhodnutí takové je dle své povahy rozhodnutím správního úřadu o nároku práva soukromého, a jako takové je podle § 105 úst. listiny a zák. č. 217/1925 vyňato z kompetence nss-u (§ 3 lit. a) zák. o ss).

Č. 7476.

Živnostenské právo. — Vodní právo. — Řízení správní: Je živnostenský úřad — rozhoduje o schválení živn. provozovny — oprávněn, odkázati námitky, opírající se o zákon vodní, na pořad práva?

(Nález ze dne 17. října 1928 č. 27.849.)